

РЕШЕНИЕ

№ 73

гр. Враца, 11.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на осми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Калин Тр. Тодоров

при участието на секретаря Мария К. Ценова
като разгледа докладваното от Калин Тр. Тодоров Търговско дело № 20221400900091 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.625 и сл. ТЗ.

Образувано е по молба вх. № 2736/10.05.2022 г. на "****" ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, представлявано от Г. Ц. Б. - управител, с която се иска на основание чл. 632, ал. 1 от ТЗ да бъде обявена неплатежоспособността на дружеството и да бъде определена началната й дата; да бъде открито производство по несъстоятелност; да се постанови прекратяване на търговската дейност на предприятието; да бъде обявено дружеството в несъстоятелност и да бъде спряно производството по несъстоятелност. Молбата е обявена в ТР на 12.05.2022 г.

В молбата длъжникът твърди, че е в състояние на неплатежоспособност и свръхзадълженост, тъй като съгласно чл. 608, ал. 1, т. 2 от ТЗ, не е в състояние да изпълни публичноправно задължение към държавата. Поддържа, че не разполага с никакви активи, с оборотни средства, за да удовлетвори вземанията на своите кредитори и с каквото и да било имущество, а към 04.05.2022 г. задълженията на дружеството към Национална агенция по приходите са в общ размер 119 495.75 лева. Счита, че не е налице никоя от хипотезите на чл. 631 от ТЗ, т.е. затрудненията му не са временни. Изтъква, че задълженията на дружеството са изискуеми и безспорни и не е в състояние да ги изпълнява, поради липса на достатъчно парични средства и имущество, спряло е плащанията си и е изпаднало в състояние на

неплатежоспособност и свръхзадълженост. Липсата на налично имущество у дружеството предполага невъзможността за покриване на каквито и да било начални или последващи разноси по несъстоятелността.

Към молбата си длъжникът е представил приложенията, изискуеми от разпоредбата на чл.628, ал.1 ТЗ, както и уведомление до НАП по чл.78, ал.2 ДОПК, съгласно чл.628, ал.2 ТЗ.

По искане на длъжника по делото е назначена и изслушана специализирана съдебно-счетовдна експертиза, чисто заключение е прието от съда като обективно, компетентно и неоспорено.

В проведеното открито съдебно заседание молителят не изпраща свой представител.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните доказателства и служебно известните му обстоятелства, обявени по партидата на търговеца в ТРРЮЛНЦ, приема за установено от фактическа страна следното:

След служебна справка в Търговския регистър на Агенция по вписванията, се констатира, че длъжникът „****“ е вписан на 26.05.2020г. като капиталово търговско дружество с правноорганизационна форма – ЕООД с основна дейност: товарен автомобилен транспорт, спедиционни и превозни сделки и др., и капитал 2000,00 лв., изцяло внесен към момента на учредяването му. Същият е регистриран по реда на ДОПК на 02.06.2020г. в ТД на НАП Велико Търново офис Враца.

От Управителя на „****“ ЕООД Г. Б. по делото е представено обяснение, че не може да представи необходимата счетоводна информация за периода 01.01.2022г. до 31.05.2022г., която е предадена от обслужващата дружеството счетоводна фирма „Конто Лекс“ ООД с приемо-предавателен протокол № 3/06.06.2022г., поради стихийно бедствие /наводнение/, случило се на 08.07.2022г. в офиса на дружеството - всички първични счетоводни документи, отчетни регистри са унищожени или безвъзвратно повредени от водата.

От обявените в ТР годишни финансови отчети за 2020 г. и 2021г., от представения по делото баланс към 31.03.2021г., от представения от ТД на НАП, офис Враца, Протокол № П-04000622080102-073-001/26.05.2022г. за проверка за установяване на факти и обстоятелства във връзка с получено уведомление по реда на чл.78 от ДОПК за предприети действия по откриване на производство по несъстоятелност на „****“ ЕООД, извършена за

финансовата 2021 г. и за периода от 01.01.2022г. до 30.04.2022г., както и от заключението на съдебно-счетоводната експертиза се установява следната динамика на финансовото състояние на търговеца:

При извършената проверка в данъчно-осигурителната сметка на задълженото лице се установява, че има изискуеми публични задължения в размер 149 628,90 лв.; има и образувано изпълнително дело № 221175592/2022г. от 11.04.2022г.; към момента няма действащи трудови договори, сключени от дружеството.

Структурата и стойността на активите на „***“ ЕООД към 31.12.2020г., 31.12.2021 г. и 30.04.2022г., съгласно балансите, е представена в Таблица № 1 в съдебно-счетоводната експертиза, от която се установява, че към 31.12.2020г. балансовата стойност на всички активи на дружеството е 186 хил. лв., в т.ч. дълготрайни материални активи – 161 хил. лв. и краткотрайни активи – 25 хил. лв., в т.ч. вземания от клиенти – 12 хил. лв. и парични средства – 13 хил. лв.; към 31.12.2021г. балансовата стойност на всички активи на дружеството е 379 хил. лв., в т.ч. дълготрайни материални активи – 234 хил. лв. и краткотрайни активи – 75 хил. лв., в т.ч. вземания от клиенти – 75 хил. лв. и парични средства – 102 хил. лв.; към 30.04.2022г. балансовата стойност на всички активи на дружеството е 578 хил. лв., в т.ч. дълготрайни материални активи – 0 хил. лв., краткотрайни активи - 578 хил. лв., в т.ч. вземания от клиенти – 577 хил. лв. и парични средства в брой - 1 хил. лв. Съгласно предоставения счетоводен баланс към 30.04.2022г. и оборотна ведомост за периода от 01.01.2022г. до 30.04.2022г. „***“ ЕООД не разполага с дълготрайни материални активи. От представените счетоводни баланси се установява, че дружеството не разполага с дълготрайни финансови активи по дялови участия, ценни книги и предоставени заеми към 31.12.2020г., 31.12.2021г. и 30.04.2022г.

Структурата на краткотрайните активи на дружеството към 31.12.2020г., 31.12.2021 г. и 30.04.2022г. съгласно балансите е представена в Таблица № 2, от която се установява, че балансовата стойност на краткотрайните активи на дружеството към 31.12.2020г. е общо 25 хил. лв., в т.ч. вземания от клиенти – 12 хил. лв. и парични средства – 75 хил. лв.; а към 31.12.2021 г. - е общо 145 хил. лв., в т.ч. вземания от клиенти – 43 хил. лв. и парични средства - 102 хил. лв., като в Таблица № 3 вещото лице е посочило списък на вземанията към 31.12.2021г. Към 30.04.2022г. балансовата стойност

на краткотрайни активи на дружеството е общо 578 хил. лв., в т.ч. вземания от клиенти – 577 хил. лв. и парични средства в брой – 1 хил. лв., като в Таблица № 4 вещото лице е посочило списък на вземанията към 31.05.2022г., които възлизат общо на 425 588, 32 лв. Вещото лице не е могло да изготви списък на вземанията от клиенти към 30.04.2022г., тъй като дружеството не е представило Справка за вземанията от клиенти, в т.ч. и при извършената проверка от ТД на НАП. Експертизата е установила също, че съгласно предоставения счетоводен баланс към 30.04.2022г. „***“ ЕООД не разполага с дълготрайни материални активи.

Структурата на задълженията на „***“ ЕООД, съгласно предоставените баланси към 31.12.2020г., 31.12.2021г. и 30.04.2022г., е посочена в Таблица № 5 на експертизата. От същата се установява, че общият размер на задълженията на „***“ ЕООД към 31.12.2020г. е 107 хил. лв., които са краткосрочни изискуеми задължения, в т.ч. към доставчици – 98 хил. лв. и данъчни задължения – 9 хил. лв.; към 31.12.2021г. същият е 75 хил. лв., в т.ч. дългосрочни над 1 година към финансови предприятия – 50 хил. лв. и краткосрочни задължения – 25 хил. лв., които са изцяло краткосрочни /изискуеми/ задължения към ТД на НАП за ДДС, данъци и осигуровки; към 30.04.2022г. този размер е 177 хил. лв., в т.ч. дългосрочни над 1 година към финансови предприятия – 50 хил. лв. и краткосрочни задължения – 127 хил. лв., които са изцяло краткосрочни /изискуеми/ задължения към ТД на НАП за ДДС, данъци и осигуровки. Списъкът на задълженията към 31.12.2021г. е онагледен в Таблица № 6 на експертизата, а този към 30.04.2022г. е онагледен в Таблица № 7.

Установява се също по делото, че длъжникът „***“ ЕООД, в качеството на кредитополучател, и Г. Ц. Б., в качеството му на солидарен длъжник, са сключили Договор за банков револвиращ кредит № 2733/677/301112021 от 30.11.2021г. с „УниКредит Булбанк“ АД за сумата 50 000,00 лв., погасяването на която е еднократно с краен срок за издължаване на главницата - 30.11.2024г. /т.7 от Договора/, както и че към 09.08.2022г. дължимата главница е 50 000,00лв., а текущата лихва - 86, 84 лв.

Съгласно Удостоверение Изх. № 060372202641590/06.06.2022г. за наличие или липса на задължения и обезпечителни мерки от ТД на НАП - Велико Търново-офис Враца, „***“ ЕООД има публични задължения в общ размер 149 998,76 лв., в т.ч. падежирали изискуеми задължения 124 742,94

лв., от които 121 050,64 лв. главница и 3 692,30 лв. - лихви към 06.06.2022г. и произтичат от задължения за корпоративен данък за 2021г., ДДС, данъци и осигуровки и 25 255,82 лв. - не падежирали. Има образувано изпълнително дело № 22175592/2022г. Няма наложени обезпечителни мерки върху имуществото и започнато принудително изпълнение. Има наложен заповест за изплатване на банкови сметки. Задължението не е разсрочено, не е отсрочено и не е със спряно изпълнение. В Таблица № 8 на експертизата е поместена справка за публичните задължения, съгласно посоченото удостоверение на НАП към 06.06.2022г.

В експертизата са изчислени показателите за ликвидност /обща, бърза, незабавна и абсолютна/, за финансова автономност, задлъжнялост, обращаемост на краткотрайните материални активи и рентабилност към 31.12.2019г., 31.12.2020г., 31.12.2021г. и към датата на подаване на молбата за образуване на производството по несъстоятелност. Показателите за ликвидност са посочени в Таблица № 9 на експертизата. Видно от същата коефициентът на обща ликвидност към 31.12.2021г. е 5,8, а към 30.04.2022г. е 4, 551, т.е., същият е значително над референтния праг, т.е. над 1-ца, което означава, че краткотрайните активи на дружеството са значително повече от краткосрочните задължения, при което степента на риска дружеството да изпадне в състояние на невъзможност да посрещне задълженията си е малка и няма проблеми в текущите разплащания. Коефициентът на бърза ликвидност към 31.12.2021г. е 5,8, а към 30.04.2022г. е 4,551, т.е. същият се движи над референтните граници от 0.5 - 1.00, което означава, че бързоликвидните активи осигуряват покритие на краткосрочните задължения значително над нормата от 50% до 100%. Коефициентите на незабавна и на абсолютна ликвидност към 31.12.2021г. са 4,080, а към 30.04.2022г. са с нулева стойност и показват, че поради липсата на краткосрочни инвестиции и парични средства, дружеството не може да заплати краткосрочните си задължения.

В Таблица № 10 на експертизата са отразени показателите за финансова автономност - коефициент за финансова автономност и коефициент за задлъжнялост. За разглеждания период коефициентът на финансова автономност е с положителна стойност, като към 31.12.2021г. е 4, 053, а към 30.04.2022г. е 2, 265, т.е. над 1-ца, което е показател за финансова независимост от ползването на чужди средства. Според вещото лице „***“ ЕООД разполага с достатъчно краткотрайни активи: вземания от клиенти и

парични средства за изплащане на текущите си задължения; дружеството има финансова автономност и е независимо от кредиторите си. За разглеждания период коефициентът на задлъжнялост е под 1-ца и стойностите са близки до оптималната 0,37 - към 31.12.2021г. е 0,246, а към 30.04.2022г. е 0,441. Капиталова структура на „***“ ЕООД е показана в Таблица № 11 на експертизата, като собствения капитал /нетната стойност на активите/ на дружеството към 31.12.2020г. е 79 хил. лв., към 31.12.2021г. е 304 хил. лв., а към 30.04.2022г. е 401 хил. лв.

За разглежданите периоди показателите за обрщаемост на краткотрайните материални са с нулеви стойности, тъй като дружеството не разполага с краткотрайни материални активи.

Финансовите резултати на „***“ ЕООД са посочени в Таблица № 13, на база представените отчети за приходи и разходи към 31.12.2020г., 31.12.2021г. и 30.04.2022г. За разглежданите периоди длъжникът „***“ ЕООД отчита печалба от дейността си. Доходността от реализираните приходи са достатъчни да покриват краткосрочните задължения на дружеството. Печалбата реализирана към 30.04.2022г. е в резултат на продажбата на дълготрайните материални активи /транспортни средства/, с които е извършвана дейността на дружеството - товарен автомобилен транспорт. От направения анализ на Годишните финансови отчети към 31.12.2020г. и 31.12.2021г. и счетоводният баланс към 30.04.2022г., дружеството е имало възможност да погасява своите задължения, тъй като размерът на всички активи /дълготрайни и краткотрайни/ на предприятието е по-голям от размера на всички задължения /дългосрочни и краткосрочни/. В Таблица № 14 на експертизата са отразени активите и задълженията на дружеството за процесните периоди. С продажбата на транспортните средства, с които е извършвана дейността на дружеството - товарен автомобилен транспорт, в периода от 01.01.2022г. до 30.04.2022г., същото няма да може да продължи да осъществява дейността си и да реализира приходи от нея, с които да покрива всичките си задължения в общ размер на 205 хил.лв. - краткосрочни, изискуеми и дългосрочни към момента. Единственият начин за тяхното издължаване е с постъпилите средства от вземанията от клиенти в общ размер на 577 хил. лв. към 30.04.2022г.

Според заключението към 30.04.2022г. дружеството няма задължения към доставчици; задължението му към „УниКредит Булбанк” АД се обслужва

редовно, като се погасяват задълженията за лихви, а падежа на погасяване на задължението за главница в размер на 50 000,00 лв. е 30.11.2024г.

Според вещото лице към 30.04.2022г. молителят „***“ ЕООД разполага с налични парични средства и с бързоликвидни активи, с които да се покрият наличните разноски по несъстоятелност за срок от 6 месеца в размер на 6 000,00 лв. Към 30.04.2022г. вземанията от клиенти са общо 577 480, 21 лв., парични средства в брой - 2 116, 85 лв. и в разплащателни сметки - 729,58 лв.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По действащото българско право производство по несъстоятелност може да се открие: 1) спрямо определени лица; 2) по искане на определени лица и 3) при наличие на определени материалноправни основания.

Лицата, спрямо които може да се открие производство по несъстоятелност, са: 1) търговците по смисъла на чл. 1 ТЗ, с изключение на публичните предприятия, упражняващи държавен монопол или създадени е особен закон - чл. 607а, ал. 1 и чл. 612, ал. 1 ТЗ; 2) неограничено отговорните съдружници в търговско дружество, спрямо което е открито производство по несъстоятелност, включително починали и/или заличени в търговския регистър - чл. 610 и чл. 611, ал. 2 ТЗ; 3) починал или заличен едноличен търговец - чл. 611, ал. 1 ТЗ; 4) лице, което прикрива търговска дейност чрез неплатежоспособен длъжник - чл. 609 ТЗ; 5) сдружения и фондации - чл. 14, ал. 4 ЗЮЛНЦ.

В конкретния случай молителят попада в първата категория лица - предвид качеството му на търговско дружество с ограничена отговорност представлява търговец по смисъла на чл. 1, ал.2, т.1 ТЗ.

Лицата, по искане на които може да се открие производство по несъстоятелност, са: 1) длъжникът; 2) кредитор, притежаващ изискуемо парично вземане по чл. 608, ал. 1, т. 1 ТЗ - породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ; 3) Националната агенция по приходите за изискуемите парични вземания по чл. 608, ал. 1, т. 2 и т.3 ТЗ - публичноправно задължение към държавата или общините, свързано с търговската дейност на длъжника, или частно държавно вземане; 4) Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда" за изискуемите вземания по чл. 608, ал. 1, т. 4 ТЗ - задължения за

изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, които не са изпълнени повече от два месеца; 5) член на управителния съвет на свръхзадължено търговско дружество - чл.742, ал.2, пр.1 ТЗ; 6) ликвидаторът на свръхзадължено търговско дружество - чл.742, ал.2, пр.2 ТЗ.

В случая молител е длъжниковото дружество, което е поискало откриване на производство по несъстоятелност спрямо него, което е достатъчно за обосноваване на активната му материалноправна легитимация.

Съгласно чл. 607а ТЗ материалноправни основания за откриване на производство по несъстоятелност са следните имуществени състояния на длъжника: 1) неплатежоспособност - общото основание, приложимо спрямо всички видове длъжници, и 2) свръхзадълженост - специално основание, приложимо спрямо капиталовите търговски дружества по смисъла на чл, 64, ал. 3 ТЗ /ООД, АД или КДА/. Двете основания за откриване на производството по несъстоятелност – неплатежоспособност и свръхзадълженост, са самостоятелни и могат да бъдат предявени в условията на кумулативност или евентуалност. В конкретния случай молителят се позовава както на неплатежоспособност, така и на свръхзадълженост и предвид правноорганизационната форма на длъжника на капиталово дружество, е допустимо откриването на производство по несъстоятелност и на второто поддържано основание.

По отношение на неплатежоспособността като основание за откриване на производството по несъстоятелност следва да се посочи следното:

Неплатежоспособността представлява обективно икономическо състояние на търговеца, което съгласно чл. 608, ал. 1 ТЗ се изразява в невъзможността му да изпълни свое изискуемо парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, или изискуемо публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност, или изискуемо задължение по частно държавно вземане. Освен това за да се приеме, че е налице неплатежоспособност, следва да се установи и това, че невъзможността на търговеца да покрие свои изискуеми задължения от вида на посочените, е обективно състояние, т. е. такова, което стои извън волята на задълженото лице и е различна от съзнателното фактическо бездействие на длъжника да изпълни конкретно парично задължение към кредитор, както и че тази невъзможност

представлява трайно състояние за търговеца (арг. от чл. 631 ТЗ).

Предприятието трябва да може да посрещне плащанията на т. нар. краткосрочни, съответно текущи задължения. Краткосрочните задължения са тези, които са изцяло изискуеми, а текущите задължения включват освен краткосрочните и тази част от дългосрочните задължения, които са с настъпил или настъпващ падеж през отчетния период.

Преценката за способността на предприятието да погасява краткосрочните си задължения следва да се направи посредством анализ на активите, чрез които едно действащо предприятие поема плащанията си. Принципът е, че дълготрайните активи (т. нар. постоянен капитал), не служат за извършване на плащанията на краткосрочните/текущите задължения, тъй като предвид предназначението им, без тях предприятието не би могло да осъществява своята дейност, поради което, ако ги осребри, би преустановило работа. Краткотрайните (текущите) активи на предприятието (т. нар. оборотен капитал), за разлика от дълготрайните активи, които се използват за повече от един отчетен период (1 година), участват еднократно в производствения процес, при което за длъжника са налице текущи постъпления, които именно са източник на средствата за погасяване (плащане) на краткосрочните, съответно текущите задължения при едно действащо предприятие.

Предвид горното, с оглед установяване на състоянието на неплатежоспособност по чл. 608, ал. 1 ТЗ, следва да се извърши анализ дали предприятието има достатъчно налични краткотрайни активи, с които да посрещне краткосрочните/текущи задължения, на база реалната ликвидност от икономическа гледна точка на тези активи - възможността им да се преобразуват за кратък период от време в парични средства на цена, близка до справедливата пазарна стойност. Ето защо, от икономическите показатели водещи относно преценката за състоянието на неплатежоспособност, свързано с невъзможността на длъжника да поеме плащанията си, са показателите за ликвидност, които се формират като съотношение между краткотрайните активи (всички или определена част от тях) към краткосрочните или текущи задължения на предприятието.

С оглед отчитане на различната ликвидност на краткосрочните активи, при преценка на икономическото състояние на предприятието се формират четири коефициента (показателя) на ликвидност: обща, бърза, незабавна и

абсолютна. Чрез тези коефициенти се извършва съпоставяне (съотнасяне) на краткосрочните задължения (текущите задължения) към определена част или към всички краткотрайни активи, диференцирани според тяхната ликвидност. По правило коефициентът на обща ликвидност се явява основен показател за състоянието на неплатежоспособност при действителна ликвидност на всички елементи от краткотрайните активи, участващи при формирането му /Решение № 348/19.02.2019 г. на ВКС по т. д. № 1022/2018 г., второ т. о. /.

От анализа на стойностите на коефициентите за ликвидност /обща, бърза, незабавна и абсолютна/, посочени в заключението на вещото лице, като цяло, може да се направи извода, че дружеството „***“ ЕООД е в състояние да погасява изцяло краткосрочните си задължения с краткотрайните си активи. Коефициентът на обща ликвидност, който се явява основен показател за състоянието на неплатежоспособност на дружеството, е значително над референтния праг, т.е. над 1-ца, което означава, че краткотрайните активи на дружеството са значително повече от краткосрочните задължения, при което степента на риска дружеството да изпадне в състояние на невъзможност да посрещне задълженията си е малка и няма проблеми в текущите разплащания. За разглеждания период коефициентът на финансова автономност е с положителна стойност, т.е. над 1-ца, което е показател за финансова независимост от ползването на чужди средства. „***“ ЕООД разполага с достатъчно краткотрайни активи: вземания от клиенти и парични средства за изплащане на текущите си задължения; дружеството има финансова автономност и е независимо от кредиторите си. За разглежданите периоди длъжникът „***“ ЕООД отчита печалба от дейността си. Доходността от реализираните приходи са достатъчни да покриват краткосрочните задължения на дружеството. Според заключението към 30.04.2022г. дружеството няма задължения към доставчици, а задължението му към „УниКредит Булбанк” АД по договора за кредит се обслужва редовно.

Изложеният анализ на обективното икономическо състояние на „***“ ЕООД формира краен извод, че дружеството е в състояние да обслужва задълженията си, без никакви рискове за кредиторите. Това категорично обуславя извод, че не е налице невъзможност на търговеца да изпълнява паричните си задължения, което в обобщение означава, че не е налице твърдяното състояние на неплатежоспособност.

Разпоредбата на чл. 631 ТЗ предвижда молбата по чл. 625 ТЗ да бъде отхвърлена при две алтернативни предпоставки: установяване, че затрудненията на търговеца са временни или наличие на имущество, достатъчно за покриване на задълженията, без опасност за интересите на кредиторите.

В случая, обективното икономическо състояние на молителя „***“ ЕООД установява, че търговецът е в пълна възможност да обслужва паричните си задължения. Това налага отхвърляне на молбата му за откриване на производство по несъстоятелност на основание настъпила неплатежоспособност и налага разглеждането на поддържаното от него допълнително основание - свръхзадълженост.

За да е налице състояние на свръхзадълженост е необходимо имуществото на дружеството да не е достатъчно за покриване на паричните му задължения (чл. 742, ал.1 ТЗ). Свръхзадължеността, аналогично на неплатежоспособността, е обективно икономическо състояние, но за разлика от същата е налице при невъзможност на търговеца да покрие паричните си /не само изискуемите/ задължения с наличното си /не само краткотрайни активи/ имущество.

Преценката налице ли е свръхзадълженост следва да отчита действителната, а не балансова стойност на активите на предприятието, тъй като е възможно счетоводно да не са отчетени парични задължения или необосновано да са вписани активи, които не са действително придобити. В този смисъл, на база категоричното заключение на вещото лице, съдът намира, че състояние на свръхзадълженост не е налице, тъй като имуществото на „***“ ЕООД през целия изследван период превишава задълженията му. Поради това, молбата на „***“ ЕООД по чл. 625 ТЗ следва да се отхвърли и на кумулативното поддържано основание - свръхзадълженост.

В заключение следва извода, че в конкретния случай са налице условията на чл. 631 от ТЗ за отхвърляне на молбата за откриване на производство по несъстоятелност.

Съгласно чл. 24, ал. 2 от Тарифата за държавните такси събирани от съдилищата по ГПК, когато молбата за откриване на производство по несъстоятелност се подава от длъжник, предварително не се внася държавна такса. Дължимата държавна такса (в случая 250 лв.) се събира след приключване на производството – от длъжника при отхвърляне на молбата

или от масата на несъстоятелността при уважаването ѝ. С оглед становището на съда за отхвърляне на молбата, молителят дължи таксата от 250 лева, която следва да бъде осъден да заплати с настоящото решение.

Водим от горното и на основание чл.631 ТЗ, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ молба вх. № 2736/10.05.2022 г. на "****" ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, представлявано от Г. Ц. Б. - управител, с правна квалификация чл. 625, ал.1 ТЗ, за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на дружеството, поради настъпила неплатежоспособност и свръхзадълженост.

ОСЪЖДА "****" ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, представлявано от Г. Ц. Б. - управител, ДА ЗАПЛАТИ в полза на държавата по сметка на Врачанския окръжен съд държавна такса за производството в размер на 250 /двеста и петдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийския апелативен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на молителя.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____